

Povestea unei iluzii

**Elena Păun, clasa XI-a G
Colegiul Național "Mihai Eminescu" Baia Mare**

Răsucesc în mână pixul albastru care dezorientat se tot întoarce în toate părțile.

Să încep cu începutul, ori nu! Să-ți spun despre un zâmbet ștrengar, copilăresc care te poate năuci într-o clipă pentru totdeauna ori să-ți spun despre mașina aia atât de scumpă care dă târcoale pe străzile alea înguste de la periferie?

Pe Facebook te-ai uitat nu? Așa-i?! Normal! Dar știai că pozele nu erau ale lui? Nu ai avut timp de investigații. Te cred! Niciodată nu avem cu adevărat timp, el curge printre degetele noastre, printre lacrimi, se scurge pe buze, pe gât, pe umeri!

Abia acum vezi tatuajul ăla urât de pe umăr, te gândești încă la faptul că nu este adevărat. Nu ești acolo, cu rimelul căzut pe obraz, întinat în lacrimi, cu buzele aproape descărnate, cu pumnii strânși, urlând fără glas, în bezna din hargarul acela rusesc ori poate altul! Oricum nu ești tu, ori el nu este el!

Dar trebuia să-ți spun mai demult, nu azi când este atât de târziu. Nu implora ochii aceia răătăciți, nu ai să găsești milă, și nici gura aceia cu buze mari, aproape lacomă, nu-ți va spune un cuvânt bun! Nu mai striga, e o iluzie că-ți auzi glasul, de fapt de mult timp nu-l mai ai.

Și-a chemat deja echipa, vin vreo câțiva care vorbesc tare o limbă pe care tu nu o înțelegi. Asta mai lipsea, să nu înțelegi ce zic! Ah, dar câte lipsesc acum când doar amintirile îți arată ce ai avut înainte. Nu te nici învinui! Nu aveai de unde să știi, deși puteai să fii mai precaută. Ai auzit de traficul de persoane, poate că ai citit undeva cândva un articol despre asta și te gândeai că unele sunt doar povești.

Iată azi, povestea ta! Printre lacrimi îți aduci aminte de toate. În lacrimi curg acum imagini cu tot felul de traficanți de carne vie! Pentru o clipă ți se oprește respirația. E din ce în ce mai clar ce urmează. Ești tânără, cam toate ale tale sunt de trebuință ...

Să nu mai continui! Să tac! Dar nu pot să tac! Pixul ăsta a început să scrie... despre tine, despre povestea ta!

Cum să-l opresc? Când mai sunt și alții ca și tine, poate chiar azi, acum, în clipa asta își strâng genunchii la piept și imploră niște indivizi dubioși, cu haine largi și inele groase pe degete să-i elibereze din colțurile întunecate unde îi țin prizonieri.

Poate și alții strigă străpunși de teamă, de frig, scârbiți de mirosul de mușchi care îi înecă. Poate că tocmai acum își văd greșeala cu ochii măriți de groază, înecați în lacrimi.

Sau poate sunt alții care, citind povestea ta, au să se înfioare, care ascultând o să deschidă ochii mai largi și nu o să se arunce în primul tren care, trecându-le pe dinainte, are o destinație necunoscută.

Încă tremuri, umerii tăi tresaltă, și bărbia, și genunchii. Te ascunzi în colțul cel mai întunecat, de parcă nimeni nu are să te mai vadă, de parcă ai putea evada!

Te-nșeli! Nu mai ai scăpare! Orbită de lux, te-ai lăsat condusă pe un drum al pierzării! Minciună peste minciună, poze false, mașini scumpe, cadouri și o primă tragică și ultimă întâlnire.

Încă mai crezi că poveștile cu traficul de persoane sunt basme? Acum nu! Acum privești realitatea crudă cum își încolăcește brațele reci, sleioase de gâtul tău, tot ea te ia de umeri și te zgâlțâie nervos, tot ea urlă să-ți revii și îți șoptește cu rânjel murdar că ești neprețuită. Apoi te măsoară cu o privire barbară, de chirurg și citești în aceea privire, moartea ta!

O singură zi, pentru o singură moarte! Dar poate vor fi mai multe zile, mai multe morți! Nu te învinui, nu plânge! Hai ridică-te de acolo de jos! Șterge rimelul ăla pe care l-ai mânjit pe obraz! Azi ai jucat bine teatrul! M-ai inspirat! Dar un mâine-azi este posibil pentru toți! Chiar dacă povestea ta a fost inventată, ea a fost inspirată de realitate. Realitatea contemporană.

Traficul de persoane nu este un basm. Sau dacă vrei îl putem traspune. Căpcăuni ciudați care își pândesc victimele și își calculează fiecare mișcare.

Da, există!

Tu, cel care ascuți fii mai șiret decât ei!

Fii cu măcar o mișcare înaintea lor. Deschide ochii, lumea asta, scena asta are atât de mulți actori! Atât de multe măști, dar tu „Privitor ca la teatru să te-nchipui”

Așadar, privește toată piesa din scaunul tău comod de acasă, calculează-ți bine toate cuvintele și nu uita că fiecare actor știe și alte roluri. Nu te lăsa păcălit, „Joace unul și pe patru, totuși tu ghici-vei chipu-i!”

Traficul de persoane este o poveste tristă și urâtă, dar există așa cum există pământ, aer, apă. Tot ce poți face ca să-i stârpești existența este să fii cu ochii în patru și, mai mult decât atât, te poți implica în diferite acțiuni de combatere.

- ❖ *Incepând din 2007, data de 18 octombrie este numită «ZIUA EUROPEANĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA TRAFICULUI DE PERSOANE»*
- ❖ *Cu această ocazie, elevii Colegiului Național Mihai Eminescu au participat la un flashmob care a avut loc în Piața Revoluției.*
- ❖ *Impreună cu colegii noștri, am participat, de asemenea, la activitățile de voluntariat organizate în cadrul Saptamanii prevenirii criminalității.*